

’t Witte huis, de tuin en de stallen,
voor allen,
die per diligence in rijtoer gingen maken,
om zoo doende in S. Roomhuis te geraken.

Onder de koele schaduw der boomen,
kamen
gewandeld de jonge paren.
De Dames sjeek en elegant,
Parasols in de hand.

De Heeren hoog gedoofd,
en keurig opgedoofd;
met witte handschoenen,
en hoge stijve boorden
Ja die Heeren wisten nog wel
hoe het hoorden !!!

Baronnen en graven,
op hun vastgesteld uur;
drinken daar zoo gaarne
hun glaasje puur!
Mijnheer zelf schenkt in
en bedient.
't Is in gastheer, en van
gast vriend!

Vermoeid en gewild nonchalant
komen de jockeys,
in bonte denius, doch heel charmant.
Voldaan na den strijd, en in goed resultaat,
is hun gulke hand altijd sparaat!

Studenten die slagen,
zij komen vragen,
Diners met champagne en wijn!
Eerst drinken, dan pas klinken,
Er moet ravage zijn!!!

En het „Noornhuis“ dat staater
zoo rustig en koel
wil ieder ontvangen,
't Is ieder tot doel.
Wil met iedereen klinken
en drinken in min
Maar in Janboel! me zoo iet,
die komt er nooit in!!!

Boschhek!" in m'n geest,
"haal ik 't voor me,
zoals 't vroeger moet zijn geweest.

hoo schemerig wit, zoo rustig, zoo koel,
staat zij plotseling voor je
het doel
van de socht.

Wat kippen, 'n hond,
scharrelen rustigjes rond,
terwijl je geniet van je room.

zij heeft in statige buur,
snet wie zij vol vuur,
in vriendschap sloot hechten sterk.
Was de eene heel, terag gedrooken en stil,
Het "Roomhuis" had snet 'n vuriger wil,
Gheeds handen te kort voor haar werk.

Daar proefde men room,
nog nimmer gekend,
helps zij die het meeste verwend,
wilde "Room" van het "Roomhuis!"
wilde zijn in "Boschhek!"
Prefererde het "Roomhuis Boschhek!!!"

Twee kleuterkes
Twee peutertjes
die gaan soo graag naar school.
Ons heetje en kleine Piet
die gaan op 't leandje
maar wih! daar komt 'n haantje
heel trotsch maar o soo kwaad!
en soo rij er niet langsen gaen
dan kinnen sij de laat!

Een grote hulp komter
Wat zijn ^{aan de pas} we nu doch inkunses
met ^{my fier} beentjes kojt stappe re
Loek uit dat stuedal hier!

in 'tzel jochies in korte strakke
broekjes (die glimmen van
allerlei ondeugendigheidjes)
lopen te slenteren voor 't
koetshuis, in de hoop dat de
stalknecht hun een of an-
der spel verrinnen zal.

U kunt in wel voorstellen

 'n Man die overal raad op weet.
Die je uit de harde handen van
je Vader (of Moeder) wist te houden.
In wiens knuisten je rustig
in mondvol bruine boonen uit
mag sprugen.
Enfin "De ware Man voor de
ware Jongens!"

opa - Heer om pret
't zijn twee of linke kerels,
die heeten die Gies.
al kijken ze onnooel
ze zijn 't lekker niet!

Zowel hoor hij schijnt te ruiken dat ze hem weer voor
de noo veelste maal nodig hebben.

"Allen! wat is er te doen, stilte!"

Niets? ..... tragisch! ... "

Jongens waarom jullie niet schaatsen?"

He autaine en minachtende gezichten.

"Ik jullie voor de gek houden? Gods onmogelijk!"

"of dachten jullie dat ze ik op in IJsbaan anders deden
als met in houten vloer en groene reep?"

Arrelend: "Op zolder?"

"Reusachtig, in unieke gelegenheid!"

Woodsche stilte op den Hof.

Grootmoeder ijverig bezig en blij dat ze tot nu toe nog niet
door de rekels van 't werk is gehouden, krijgt ineens in bang voor ge-
voel, ontrent de rust die er ondanks de schuwigheid van haar
kleine berde heerscht. Ze gaat op zoek! Na in poos als ze
op zolder belandt vindt ze op de knieën, aan 't werk, in stel
strak gespannen broekjes, voor de klops gereed.

Haar groen reep is foetsie

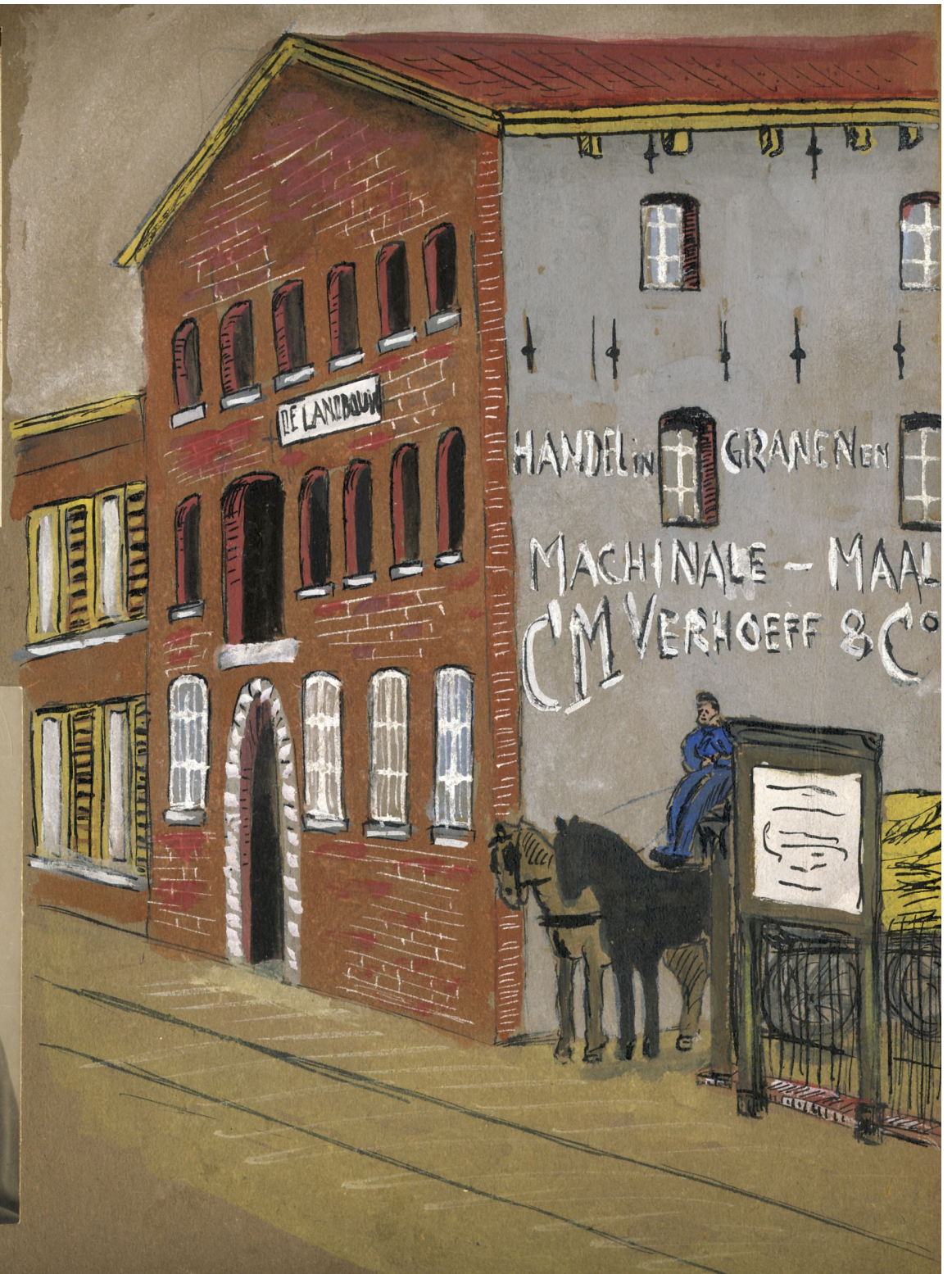
Haar zolder glibberig

En de jongens vermijden
met draakgewelens 't hoets
huis, en kunnen beter
lopen als ritten.

Onze

grootste

Zus

